

[Formanden.]

og Industri, Grosserer-Societetets Komité og Industriraadets modtaget Henvendelser vedrørende de i Folketinget forelagte Lovforslag om kommunale Ejendomsskatter, 40 Timers Arbejdsuge m. v. Trykte Eksemplarer af Henvendelserne er omdelt.

Tingets Samtykke udkræves til, at de 2 paa Dagsordenen opførte Sager kan behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da først til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en Krisefond og om Nedsættelse af Renten for Bank- og Sparekasseindskud m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1360; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1929).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Stensballe): I de 10 Møder, der har været afholdt, er Lovforslaget blevet gennemdrøftet, og der har, som det er oplyst i Betænkningen, været modtaget Deputationer fra Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser og fra Bestyrelsen for De danske Provinsbankers Forening, saavel Deputationer for disse Organisationer hver for sig som ogsaa en fælles Deputation. Endelig er der modtaget Deputationer fra Rente- og Kriseudvalget for Jylland, fra Foreningen for Ejere af Ejendomme med Laan fra Statsboligfonden, Afdelingen for København og Omegn, og fra Landbrugernes Sammenslutning for Sjælland. De sidste to Deputationer har afleveret skriftlige Henvendelser, og disse er oversendt til Ministeren, idet de til Dels faldt udenfor dette Lovforslags Omraade.

Som det fremgaar af Betænkningen — jeg skal her ogsaa henvise til Mindretallets Betænkning, 3die Stykke, de 2 første Linier af 2det Punktum —, deler alle Udvalgets Medlemmer Ønsket om en Billiggørelse af Renten. Naar Udvalget alligevel har delt sig i et Mindretal og et

Flertal, skyldes det væsentligst, at Mindretallet kun har næret saadanne Ønsker, naar der kunde opnaas en frivillig Ordning, medens Flertallet er af den Opfattelse, at en Sænkning af Udlaansrenten svarende til en Indlaansrente paa 3—3½ pCt. er af en saadan Betydning for Erhvervslivet, at den maa foretages, om det ikke kan naas paa anden Maade, saa ved Lov.

Udvalget havde meget gerne set, at der var tilvejebragt en frivillig Ordning, allerede af Hensyn til Vanskelighederne ved en Lovgivning af denne Art og dens Administration; i det hele taget er vi, i hvert Fald indenfor mit Parti, ikke meget for dybe Indgreb i Erhvervslivet.

Udvalget har som nævnt modtaget Deputationer saavel fra Sparekasserne som fra Provinsbankerne. Den 6. April modtog Udvalget en Deputation fra Sparekasserne, den 7. April fra Provinsbankerne, og en fælles Henvendelse blev foretaget den 20. April; fra Hovedbankerne har der ikke fundet nogen Henvendelse til Udvalget Sted. Ved de to første Henvendelser fra Provinsbankerne og Sparekasserne blev der, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, givet bestemte Tilbud, nemlig om, at Indlaansrenten skulde nedsættes til 3½ pCt. for Indlaan paa Anfordring og til 4 pCt. for Indlaan med længere Opsigelse; derefter maatte man saa se Tiden an med Hensyn til en yderligere Nedsættelse. Udvalgets Flertal har ikke ment at kunne medvirke til, at et saadant Tilbud kom til at danne Grundlag for en frivillig Ordning. Ved den senere Henvendelse, den fælles Henvendelse, fremkom der et Forslag, som var tænkt at skulle danne Grundlag for en frivillig Ordning. Indlaansrenten skulde herefter nedsættes pr. 11. Maj til 3½—4 pCt. og pr. 11. August til 3—3½ pCt., dog saaledes at denne sidste Nedsættelse kun foretoges under Forudsætning af, at Forholdene ikke ændrede sig. Provinsbankerne tilbød samtidig, at de eventuelt straks pr. 11. Maj vilde gaa ned med Udlaansrenten, som om Indlaansrenten allerede var 3—3½ pCt., medens Udlaansrenten for Sparekassernes Vedkommende skulde reduceres saa meget, som deres Indtægt balancemæssigt tillod. Udvalget henviste Deputationen til snarest at fremsætte et Tilbud overfor Handelsministeren, men man tilføjede, at hvis der kunde opnaas Enighed med Ministeren, kunde man forvente, at ogsaa Udvalget vilde give Planen sin Tilslutning. Men der skete ikke nogen Henvendelse til Ministeren med Tilbud om Forhandling paa et ændret Grundlag, saaledes som det var